

i Landstinget, finder det ingen Betænkelighed ved at tilraade Folkethinget at slutte sig til Lovforslaget, som det foreligger, og indstiller som Følge heraf, at det vedtages uden nogen- somhelst Forandring.

Udvalgets Flertal (Berg, Bøjlen, Fjord, Frølund, Gad, Høgsbro, Kosod og P. Pedersen) ser sig derimod ikke istand til at tilraade denne Fremgangsmaade, som vil være ensbetydende med en fuldstændig Opgivelse af de Grundsætninger, som hidtil have ledet vor Opdræden i denne vigtige Sag, og som gjentagne Gange ere blevne godkendte af Folkethinget. Overbeviste om Udfælgeligheden af, at en Reform i den lærde Skoles Undervisning, gennemføres i den nærmeste Fremtid, have vi imidlertid Alle været villige til at frasælde forskjellige af vore tidligere Forslag og at indskrænke vort Forlangende med Hensyn til Reformens Grundtræk til det mindst Mulige. Flere af os have endogsaa, da det har vist sig saa vanskeligt at forenes om en hel ny Ordning af Undervisningen, erklæret os rede til at indskrænke Reformen til en saadan mindre Omdannelse af den nuværende lærde Skole, som vi maatte antage kunde finde Tilslutning hos saavel Flertal som Mindretal i det andet Thing. Naar det tillodes Clever, som ønskede at fritages for Græst, at vælge istedetfor dette Fag en forøget Undervisning enten i de mathematiske og naturvidenskabelige Fag eller i Historie og de nordiske Sprog, vilde Skolens gamle Enhed væsentlig bevares, medens der dog tillige herved indførtes en Tilstand, som maatte siges at danne en passende Overgang til en senere virkelig Deling af Skolen, og som samtidig kunde give en ikke ringe praktisk Erfaring om, hvorledes en saadan Deling i sin Tid bedst bør gennemføres.

Efterat Ministeren imidlertid paa en til ham derom rettet Forespørgsel havde afgivet den Erklæring, at han af Hensyn til Rigsdagssamlingens nær forestaaende Slutning maatte betragte enhver væsentligere Ændring i det nu fra Landstinget foreliggende Lovforslag som ensbetydende med Forslagets Forkastelse og

derfor bestemt maatte afvise alle Forsøg paa Overenskomst mellem de stridende Meninger, nødsagedes Flertallet herved til at opgive Tanken om gennem forskjellige Tilnærmelser at bringe Sagen paa et saadant Standpunkt, at det med Fortrosthing kunde se Lovens udførelse som en Frugt af nærværende Samlings Arbejde. Naar Stillingen er den, at der alene er Tale om enten at vedtage Lovudkastet som en uforanderlig Helhed eller at udflyde dets endelige Vedtagelse til en kommende Samling, har Flertallet ikke været i Tvivl, saameget mere som det vistnok fra alle Sider maa indrømmes, at paa Grund af Begivenheder og Forhold har den Drøftelse, som hidtil er bleven Sagen tildel saavel udenfor Rigsdagen som i denne, ikke kunnet blive saa udtømmende, som i og for sig ønskelig. Som Følge heraf turde Meget tale for den Anskuelse, at Lovforslaget endnu baade i sine Hovedtræk og i sine Enkeltheder kan trænge til yderligere Overveielse og en fortsat Forhandling. Kunde denne, ved at bringe større Klarhed, tilbeie om Stridens Gjenstand, fremkalde en Tilnærmelse fra de modsatte Sider og en Udjevning af de væsentligste Meningsuligheder, vilde derved med Hensyn til Reformens Udførelse i Livet være opnaaet et Resultat, som i alle Henseender kan opveie Reformens Udflydelse til næste Rigsdagsamling.

I Henhold til Foranstaaende har Flertallet forenet sig om at indstille til Folkethinget, at dette for denestinde aflutter Sagen med Vedtagelsen af en Dagsorden; men saafremt denne ikke skulde finde Thingets Bifald, indstiller samme Flertal, dog med Undtagelse af Gad, subsidiært saadanne Ændringer til det foreliggende Forslag, at Thingets Medlemmer endnu engang kunne faa Leilighed til at give deres Mening tilkjende om de mest omstridte Enkeltheder i Lovforslaget. Naar Gad ikke deltager i disse Indstillinger, er det væsentligt begrundet deri, at han efter Forhandlingernes Gang og Afstemningerne i de 2 Thing kun kunde finde det nyttigt til den forestaaende eneste Behandling i Folkethinget at indbringe Mæglingsforslag, men denne Veie til en mulig mindelig Overens-